

MLUVÍME SPOLU

ANOTACE:

Aktivita vede žáky k přemýšlení nad tím, jak může nemoc zasáhnout do života rodiny, a především k poznání, jak je důležitá komunikace mezi jejími členy. Žáci si uvědomují nezbytnost empatie a porozumění nejen v době radosti, ale i bolesti, kterou každodenní život přináší.

VZDĚLÁVACÍ OBLASTI A OBSAHOVÉ VZDĚLÁVACÍ OKRUHY:

ZV a GV: člověk a společnost, jazyk a jazyková komunikace

OV: společenskovední vzdělávání / občanský vzdělávací základ, jazykové vzdělávání a komunikace

PRŮŘEZOVÁ TÉMATA:

ZV a GV: OSV

OV: OVDS

KLÍČOVÉ KOMPETENCE:

k řešení problémů, komunikativní, sociální a personální

DOPORUČENÝ VĚK: 11+

CÍLE:

Žáci:

- si uvědomují důsledky náhlé vážné nemoci v rodině;
- si uvědomují nezbytnost komunikace a porozumění uvnitř rodiny;
- umějí vést aktivní rozhovor se svými rodiči.

DĚLKA: 90 min. (včetně projekce filmu) + samostatná domácí práce

POMŮCKY:

- **PRACOVNÍ LIST** Mluvíme spolu pro každého žáka
- psací potřeby

POSTUP:

1. Na začátku hodiny uvedeme téma, kterým se budeme zabývat, a to je komunikace uvnitř rodiny. Dále například metodou brainstormingu zjišťujeme, co žáci vědí o Alzheimerově chorobě.
2. Následuje **projekce filmu**.
3. Poté se žáků zeptáme, jak často a případně o čem si se svými rodiči povídají. *Scházíte se každý večer (nebo alespoň o víkendu) kolem jednoho stolu? Zajímáte se o to, co ostatní členové vaší rodiny za celý den prožili, co se jim povedlo nebo co je naopak trápí? A je toto společné sdílení pro vás důležité? Proč ano, proč ne?*
4. Rozdáme žákům **PRACOVNÍ LIST**. Jejich úkolem bude udělat s jejich rodiči minirozhovor, v němž jim položí (každému zvlášť či oběma dohromady) uvedené otázky.
5. V následující hodině se žáků zeptáme, zda a jak úkol splnili. *Byli rodiče ochotní si s vámi povídat? Byl to příjemný rozhovor? Pomohl vám k něčemu?*

6. Rozdělíme žáky do skupin po třech až čtyřech a vyzveme je, aby si navzájem sdělili informace, které se dozvěděli. Pokud se k některé z otázek nechtějí vyjadřovat, nemusejí, do odpovědí žáky zásadně nenutíme.

REFLEXE:

Probíhá formou diskuse. Ptáme se: Co zajímavého/nového jste se během rozhovoru se svými rodiči dozvěděli? Bylo to pro vás přínosné? V čem/proč? Je důležité, aby si rodiče se svými dětmi povídali a kladli jim i jiné otázky než jen: „Co bylo dnes ve škole?“ Proč ano, proč ne? A jak je na tom hlavní hrdina filmu? O co všechno je ochuzen? Co se od svého táty už asi nikdy nedozví? Jak byste takovou situaci vnímali/prožívali? A jak se postavit k situaci, kdy rodinu zasáhne nemoc?

ZDROJ:

www.mpc-edu.sk

ZKUŠENOSTI Z PRAXE:

Žáci pracovali se zájmem, byli otevření, vyjadřovali svoje pocity, názory a postoje, formulovali otázky a snažili se najít odpovědi. Z jejich reakcí plynula empatie, uvědomění si významu zdraví pro plnohodnotný život, důležitost rodiny a blízkých při překonávání překážek a zvládnání problémů, které život přináší, důležitost komunikace a porozumění nejen mezi členy rodiny, ale i v životě všeobecně. Samotný film a doplňkové aktivity k němu mohou pozitivně přispět k vytváření hodnotového žebříčku dětí.

Stanislava Tomková, ZŠ a MŠ Polnička, Žďár nad Sázavou

MLUVÍME SPOLU

Položte rodičům následující otázky. Odpovědi si запиšte.

Jsem vám v něčem podobný?

Čím (kdy, v jakých situacích) vám způsobují starosti?

Čím vám dělám radost?

Kdybyste mi teď měli něco popřát, co by to bylo?

Jaké to bylo, když jste byli v mém věku a chodili do školy?
